

عکس کمتر دیده شده ای از دیدار شاهزاده رضا پهلوی با کارتر پدرخوانده آخوندها، در آبانماه پنجاه و هفت شاه بزرگ ولیعهد را نزد کارتر فرستاد، در این دیدار شاهزاده رضا پهلوی حامل پیامی شفاهی از طرف شاه بزرگ ایران بودند طرفین راجع به محتوای این گفتگو توضیحی ندادند ولی سخنگوی کاخ سفید اعلام کرد که محور این گفتگو نفت بود چون در آن زمان ایران روزانه نهصد هزار بشکه نفت به آمریکا صادر میکرد با شدت گرفتن شورش و پیوستن کارکنان شرکت نفت به اعتصابات صادرات نفت متوقف شد. بعدها کسینجر در خاطرات خود به این دیدار اشاره کرد و توضیح داد که شاه ایران نسبت به روی کار آمدن خمینی به کارتر هشدار داده بود و امروزه میبینیم تمام پیش بینی های شاه محقق شد هرچند عده ای دلخوری کارتر از شاه را به حمایت شاه از رقیب انتخاباتی کارتر جeraldفورڈ نسبت میدادند، یک واقعیت را باید پذیرفت و اینکه اگر حمایت آمریکا نبود آخوندها هرگز نمیتوانستند به قدرت برسند. دلارهای آمریکایی بود که حقوق سه ماه کارگران را پرداخت میکرد تا سر کار نروند. هروقت در ایران اعتصابات شروع شد آن وقت میتوان گفت دارد اتفاقی میفتد، برگ های اینترنتی طرفدار خاندان پهلوی زیاد هستند و ای کاش بجای گذاشتن پست های تکراری کمی از سیاست شاه بزرگ میگفتند که اگر خیانت اطرافیان و بیماری ایشان نبود هرگز سرنوشت ایران چنین نمیشد.

در فروردین ماه پنجاه و چهار صدام وارد ایران شد و پس از دیدار با مرحوم هویدا و شاه بزرگ عازم مشهد شد، هویدا در دیدار با صدام که هنوز یک تازه کار در عالم سیاست بود بسیار صبر پیشه نمود اما یک درگیری لفظی بین صدام و هویدا صورت گرفت، دولت هویدا از کردهای عراق حمایت میکرد همین خانواده بارزانی و امدار شاه بزرگ هستند و صدام در جلسه ای که بین او و هویدا برگزار شد به این مسئله اعتراض کرد و ایران را به رفتار متقابل یعنی حمایت از جنبش احواز تهدید کرد که هویدا نکته تاریخی خوبی را به او اشاره کرد و چنین گفت: اگر شما چنین اشتباهی را بکنید بدون شک به سرزمین مادری خود ملحق خواهید شد، اشاره مرحوم هویدا به این بود که عراق هم زمانی جزئی از ایران بزرگ بوده، هرچند صدام بعدا سعی کرد با داستان نفت شهر و اروند رود کارشکنی کند ولی درایت شاه بزرگ باعث امضای قرارداد الجزایر شد. شاه بزرگ عقیده داشت تمام سرزمینهای جدا شده از ایران باید روزی به مام میهن بازگردانده بشوند حتی اگر ایران به زیر نعلین آخوند نرفته بود چه بسا پس از جدا شدن استان های اطراف دریای مازندران و شهر های آذربایجان شوروی و شهرهای جدا شده در زمان قاجار میتوانست در دستور کار دولت ایران بگیرد.

عکس دیده نشده ای از صدام حسین در حرم امام هشتم شیعیان صدام حسین در حرم امام "رضا"، سال هزار و سیصد و پنجاه و چهار ه.ش. "صدام حسین عبدالمجید تکریتی" پنجمین رئیس‌جمهور کشور عراق بود. وی که یکی از اعضای

برجسته ی حزب بعث عراق محسوب می‌شد، نقشی کلیدی در کودتای سال هزار و نهصد و شصت و هشت میلادی داشت که منجر به حکومت درازمدت حزب بعث شد. مبانی نظری این حزب برپان‌عربیسم، نوسازی اقتصادی و سوسیالیسم استوار بود. صدام زمانی که بقدرت رسید سعی داشت با تقویت احزاب جدایی طلب عرب در خوزستان و بازماندگان خاندان شیخ خزعل از دولت ایران امتیاز بگیرد که با واکنش بسیار شدید ارتش مقتدر شاهنشاهی مواجه شد.

عکس بسیار کمیاب از دیدار شاه بزرگ و صدام، راجع به این سفر که در سال پنجاه و چهار صورت گرفت دربالا توضیح دادم ولی صدام در این سفر مات و مبهوت قدرت و عظمت شاه بزرگ قرار گرفته بود در بدو ورود مرحوم هویدا به پیشواز او رفت که در پست بالا به داستان دعوی شدید مرحوم هویدا با صدام پرداختیم، صدام حسین همراه شاه بزرگ گشتی در سطح شهر تهران زدند و از پیشرفت آن زمان ایران شوکه شد. بعدها مترجمی که همراه آنها حضور داشت از صحبت‌های ما بین شاه و صدام پرده برداشت او گفت ایشان دائما صدام را نصیحت مینمودند و به او هشدار داده بودند که قدرتهای بزرگ دنبال فرصتی هستند تا منطقه را به آشوب بکشانند شاه بزرگ از صدام میخواست تا به مردم آزادی بدهد که صدام گفته بود عرب لیاقت آزادی ندارد هرچند بعد از این دیدارها و قدرتمایی ارتش شاهنشاهی بود که صدام حاضر به امضای قرارداد الجزایر شد. البته ناگفته نماند صدام حسین بعدا با کودتا به قدرت رسید و سعی در بنا نهادن پادشاهی داشت که منصرف شد. داستان گفته نشده ای را که برای شما بازگو میکنم به نقل از پدرم است. شما با شخصیت مرحوم هویدا بیشتر آشنا خواهید شد. در جریان شورش پنجاه و هفت صدام حسین پیشنهاد کمک به شاه بزرگ را نمود که ایشان قبول

نکردند او همراه ملک حسین به شاه گفته بودند فقط یک هفته به آنها اختیار تام بدهد صدام خمینی را بهتر از هرکسی میشناخت و حتی به شاه گفته بود که میتواند ترتیب ترور او را بدهد که باز هم ایشان مخالفت کرده بودند که ای کاش نمیکردند.

به رسمیت شناختن اسرائیل و واکنش تند عرب ها

تشکیل کشور اسرائیل اعتراض‌های گسترده‌ای در ایران بر پا کرد، در سطوح رسمی نیز نمایندگان مجلس شورای ملی علیه اسرائیل موضع‌گیری می‌کردند و خواهان اقداماتی علیه دولت تازه تأسیس اسرائیل می‌شدند. نخستین موضع‌گیری علنی در سطوح رسمی را با اسرائیل، محمدرضا آشتیانی‌زاده نماینده ورامین در مجلس شورای ملی کرد که تأسیس اسرائیل را ضربه‌ای خواند که «آمریکا و شوروی بر قلب عالم اسلام زده‌اند».

شناسایی دو فاکتو

هنگام تشکیل کشور اسرائیل، حدود ۴۵۰۰ تن از شهروندان ایران در فلسطین زندگی می‌کردند که ۲۵۰۰ تن از آنان مسلمان بودند. جنگ عرب‌ها و اسرائیل در سال ۱۹۴۸ باعث آوارگی آنان شد.

دولت آمریکا در سال ۱۹۲۱ میلادی یک خاخام یهودی به نام جوزف شائول کورنفلد را به عنوان سفیر خود به ایران فرستاد. این اولین باری در تاریخ ایالات متحده بود که یک خاخام به عنوان سفیر انتخاب می‌شد. شائول کورنفلد در درگیری بین دولت رضاشاه بزرگ و جامعه یهودیان تهران که منجر به بستن آب توسط دولت شده بود موفق شد از یهودیان ایران حمایت کرده و رضاشاه بزرگ را وادار به باز کردن آب کند.

تلاش دولت ایران (در زمان نخست وزیر محمد ساعد مراغه‌ای) برای کمک به اتباع خود باعث نخستین تماس میان دولت شاهنشاهی و اسرائیل شد. در پی این تماس‌ها، با اینکه اسرائیلی‌ها حتی به شهروندان اروپایی مانند یونانی‌ها، ایتالیایی‌ها و بلژیکی‌ها که آواره شده بودند، اجازه بازگشت به خاک اسرائیل ندادند، همه شهروندان ایرانی را به خانه‌های خود بازگردانده، اموالشان را به آنان پس دادند و امکاتی برایشان فراهم آوردند که به کسب و کار خود ادامه دهند. این شهروندان ایرانی هم با ارسال تلگراف‌هایی به دولت ایران، از «حسن رفتار و مهربانی‌های مأمورین دولت اسرائیل نسبت به ایرانی‌ها» خبر دادند.

بدین ترتیب دولت ایران در اوائل زمستان ۱۳۲۸ یک نماینده کنسولی برای رسیدگی به وضعیت شهروندان ایرانی به اسرائیل فرستاد و سه ماه بعد با وجود مخالفت افکار عمومی، دولت ساعد یک سال و نیم پس از تشکیل کشور اسرائیل، آن کشور را به صورت دو فاکتو به رسمیت شناخت. این تصمیم در نشست هیئت دولت در شب چهاردهم اسفند ۱۳۲۸ به اتفاق آراء گرفته و به نصرالله انتظام نماینده ایران در سازمان ملل متحد ابلاغ شد که با تماس با نماینده دولت اسرائیل، شناسایی (دو فاکتو) را به او اعلام کند.

در یکم مرداد ماه سال هزارویصدوسی و نه شاه بزرگ در مصاحبه‌ای در پاسخ به پرسشی به صراحت گفت که ایران اسرائیل را ده سال پیش به صورت دوفاکتو شناخته و این، یک موضوع تازه نیست. انتشار این مطلب با واکنش تند و دامنه دار دولت های عربی رو به رو شد و جمال عبدالناصر رهبر وقت مصر ضمن یک حمله لفظی تند به شاه، روابط مصر با ایران را قطع کرد و جنگ رادیویی دو کشور (جنگ سرد) آغاز شد که سالها طول کشید.

در پی انتشار مصاحبه شاهنشاه، رادیو ایران و تلویزیون غیر دولتی وقت مطالبی درباره تاریخچه روابط ایرانیان با یهودیان از زمان کوروش بزرگ و آزاد کردن اسیران یهود از زندان بابل و باز گردانیدن آنان به زادگاهشان و ترمیم شهرهایشان به هزینه ایران تا به آن روز از جمله نخست وزیر یهودی داشتن ایران، [[محمد علی فروغی که در اواخر دوران قاجار و دوران پهلوی قدرت زیادی داشت از نژاد یهودی بغدادی بود و به همین دلیل مورد سوء ظن افراد زیادی بود.]] کلانتر شیراز شدن یک یهودی و ... پخش کردند. باوجود این، دولت اسرائیل در جریان شورش پنجاه و هفت نه تنها به شاهنشاه کمک نکرد بلکه در تنظیم راهپیمایی های ضد دولتی، دخالت عوامل ماساد در امور داخلی ایران از طریق حسین فردوست و عوامل دیگر در تشدید و سرعت دادن به اشغال ایران توسط مذهبیین اسلامی وارد معرکه شد. در این جریان ثروتمندان یهودی ایرانی در تابستان آن سال ثروت خود را به آمریکا و عمدتاً کالیفرنیا منتقل کردند. دولت اسرائیل تا زمانی که خمینی کشور را اشغال کند، در تهران دفتر نمایندگی سیاسی داشت که توسط خمینی به فلسطینی ها واگذار شده است. خیابان کاخ که این دفتر در آنجا قرار داشت نیز به خیابان فلسطین تغییر نام داده شده. یاسر عرفات چند روز پس از پیروزی شورشیان به تهران آمد و با خمینی دیدار کرد. پس از شورش اتهامات متعدد به یهودیان ایرانی زده شد و القانیان از ثروتمندان یهودی ایران و نیز دکتر سیمون فرزانی ژورنالیست یهودی ایرانی اعدام شدند.

رابطه ای که اسرائیل در منطقه میخواید رابطه دوستی نیست، و همانگونه که در این کوتاه میآموزیم، یهودی های حاکم در تل آویو هرگز اعتلای ایران و اقتدار ملی ایران را نخواسته اند و در پی آن عراق و سوریه را هم که برتری نظامی و تاریخی به اسرائیل داشته و دارند را با نیرنگ نابود کرده است... دوستی و نزدیکی اسرائیل به کشور های عربی مورد اعتراض نخستین کشور خاورمیانه ای که اسرائیل را به رسمیت شناخت (ترکیه) قرار گرفته و عواقب ناگوار گسترش روابط اسرائیل با عرب ها متوجه ایران خواهد شد.